सदेवंत सावलींगानो गायनरुपी नाटक.

રચનાર,

ઠા૦ દામોદર રતનસી સોમાણી.

દોહરો.

તત્વજ છે ચૈતન્યનું, જગતનું પોષણ પ્રેમ;
ભુમી સ્વર્ગ સમતે કરે, જો ઉર વિવેક નેમ.

મુંબઈ:

ઓરિયન્ટલ છાપખાનામાં છાપ્યું.

સંવત ૧૯૩૯. સને ૧૮૮૩.

કિંમત ૧॥ આનો.

સારી ચાય, સસતો ભાવ.

ચીનાઈ.

	કિમ્મત રતલના રૂ.	આ.
ફ્લાવર પીકુ નંબર ૧	૨	૦
ફ્લાવર પીકુ „ ૨	૧	૮
સુપરફાઇન રોઝ પેચાંગ	૧	૪
લમશાની ચાય નંબર ૧	૧	૪
લમશાની ચાય „ ૨	૦	૧૪
સુપરફાઇન પેચાંગ	૧	૦
ફ્લાવરી આરેંજ પીકુ	૧	૦
ફેમીલી મીક્સચર	૦	૧૪
ફાઇનેસ્ટ સેન્ટેડ આરેંજ પીકુ	૦	૧૨
ઇમપીરિયલ કેસો કોંગો	૦	૧૨
સોચાંગ	૦	૧૨
કેસો કોંગો...	૦	૧૦
કોંગો	૦	૯

હીંદુસ્થાની ચાહે.

કાંગ્રાવેલી ફ્લાવરી આરેંજ પીકુ	૧	૮
કાંગ્રાવેલી એક્સ્ટ્રા ફાઇન આરેંજ પીકુ	૧	૪
કાંગ્રાવેલી એક્સ્ટ્રા ફાઇન પીકુ	૧	૨
ચાયના એન્ડ ઇન્ડિયન બેસ્ટ ક્વાલીટી દામોદર મીક્સચર	૧	૨
રાયલ ફેમેલી મીક્સચર	૧	૦
કાંગ્રાવેલી પીકુ સોચાંગ	૧	૦
કાંગ્રાવેલી સોચાંગ	૦	૧૨

१८३५

सदेवंत सावळींगानो गायनरुपी नाटक.

નાટક પાત્ર.

સદેવંત..............કનકાપુરીનો રાજા.
સાવલીંગા............કનકાપુરીના નગરશેઠની પુત્રી.
ભાભી..............સાવલીંગાની.
વીરમદે..............પારાસુર ગામનો રાજા.
રૂપાસા..............પારાસુર ગામનો નગરશેઠ.
(જોગી, મેહેતાજી, છોકરાઓ, દરબારીઓ, સીપાઇઓ, દાસ, દાસી, સાહેલીઓ, વગેરે.)

પ્રવેશ ૧ લો.

(સાવલીંગાંના મેહુલમાં જવાના રસ્તાપર એક જોગી પ્રવેશ કરે છે.)

જોગી— [નાથ કૈસે ગજકો બંદ છુડાયો—એ રાહ.]

પ્રભુ તોરે નામકી લેહે મોહે લાગી. છોડ દુનીયા ભયા હું મેં ત્યાગી-ટેક
માત પીતા સુત બંધવ હમ્મે સબ, માયા કે અનુરાગી;
છોડ દીઆ હે પ્રપંચ એ મનસે, ભક્તિ લેત તોરી માગી.—પ્રભુ.
ગલી ગલી જાત હું અલેક જગાવત, ભીક્ષા દેત સુભાગી;
સો ભીક્ષા હમ દેત ગુરૂકું, જો સિદ્ધ હે બડે ત્યાગી.—પ્રભુ.

(મેહેલના દ્વાર પાસે આવી ભીક્ષા માગેછે.

સાવલીંગા—(બારીમાંથી.)

[આજ કાહાન મોહે લોનો બાંસરો બજાઇ—એ રાહ.]

જલદી લે બાવાજી લોટ આપું તને પ્રીતથી;
આપું તને પ્રીતથી કે કુળ મારાની રીતથી.—ટેક.
મુખ મારૂં આજ સુધી કોઇએ દીઠું નથી,
તે મુખ હું ધર્મ અર્થે ઢાંકતી નહી નથી.—જલદી.

(જોગી સામું જોય છે; જોગી મુરછાગત થઇ પડે છે.)

ભાભી—(આવીને)

[ન કર કસદ અરે દેવ પૈદાદકા—એ રાગ.]

અરે નણદી આ શું કીધું બુરૂં કામ ?
જીવતો 'તો હમણાં થયું કેમ આમ ?
રહી ધર પીતાને શું હત્યા કરે ?
પલમાં સજીવ એ શી રીતે મરે ?

સાવલીંગા—મેરે માર્યો હોય તો હું મરૂં;
મુવો એ આપે તેને હું શું કરૂં ?
બુરી ભાભી આવું શું બોલે કરૂર;
જોઇ આંખ ફાટી મુવો એ જરૂર,

(જોગોના મોં ઉપર પાણી છાંટે છે, એટલે તે હુશીયાર થાય છે.)

સાવલીંગા— [તુંને કૈ રોખ મીલનેકા—એ રાહ.]

અરે બાવા તું લે ભીક્ષા, લેઇને માર્ગે તારે જા;
શરમ નહી તુજને થાયે, થઇ બાવો ને મોહાયે.

જોગી—ભીક્ષા મેં માંગતા એસી, નહી ખુબ સુર્તી તુજ જેસી;
ક્યા જોગીકા ઇતના માન, તેરે જોબનકા દે મોય દાન ?

સાવલીંગા—પીટ્યા એવું તું શું બોલે, બોલતાં બોલ નહી તોલે;
કહીશ જો બાપને મારા, બુરા થશે હાલ તો તારા.
જોગી— બાત નહી સુનતી મેરી, ફજેતી મેં કરૂં તેરી;
મહેવંતકું ચેતાકું જાય, જુલમસેં એો કરેગા ન્યાય.

(જાય છે)

પ્રવેશ ૨ જો. (એક રસ્તો.)

(મહેવંત ને જોગી દાખલ થાય છે, જોગી ગુસ્સામાંજ માલમ પડે છે.)

મહેવંત—(જોગીને) [જમેરસ્તાનમે કુચ એસા ખોલના હમે ગુસ—એ રાહ.]

અરે બાવાજી તું ફરે કેમ ઉદાસ?
મારા રાજમાં કોણે કીધો નીરાશ?
બોલ જલદી કહે કોણે દીધું રે દુઃખ?
થયું કેમ જોગીનું નિસ્તેજ મુખ?

જોગી— [અરે લાલદેવ ઇસ તરફ જલદ આ—એ રાહ.]

ગયા ભીક્ષાકું નગ્રમેં આપકા;
વાં દેખા મેને એક દુજા ચંદ્રમા;
મૃગ લોચની થી ખડી કામની;
ન ભુતલમે એશી મીલે ભામની;
ન પત્ની એસી તેરે રંગ મેહેલમે;
ક્યી અપ્સરા આઇ એો સ્વર્ગસે?
ખુબી ઉનકી મુખસે એે કૈસે કહે!
અરે કોન ઉનકે નયનશર સહે!
ગયા થા મેં ભીક્ષાકુ આજ ઉનકી પાસ;

સુંદર દેખકે મુગ્ધ હુવા મેં નીરાશ.
નગર શેઠકી લડકી એ સાવલીંગા;
સફલ કર તેરા જન્મ મિલ ઉન્કુ જા.

(જોગી જાય છે.)

સદેવંત— [મોહોત તેરા ચમકતા જેસા નુર—એ રાહ.]
પ્યારી નામ સાંભળી થયો છું ઉદાસ.—ટેક.
દીઠા વીના તુજને એ પ્યારી, પામ્યો છું મોહ પાશ.—પ્યારી.
શોધ કરી વેગે મેળવું તુજને, ન મળે થાઊં નીરાશ.—પ્યારી.
અદીઠ પ્રીયાએ કાળજું કોરયું, શોધુ હું તેનો આવાસ.—પ્યારી.
(જાય છે.)

પ્રવેશ ૩ જો. (માતાના મંદીર આગળ ચોક.)

(સાવલીંગા સાહેલીઓ સાથે આવી ગરબો ગાય છે, ને
સદેવંત ગુપ્ત આવી સાંભળે છે.)

સાવલીંગા— **ગરબો.**

[જાનો ભુધર રંગ ભરેલા, અથવા રઘુપતિ રામ હૃદયમાં રહેજોરે—એ રાહ.]
આવો બેની ગીત ગાઇએ પ્રીતેરે, આતી આનંદ ઉપજે એ રીતે.-આ
શુભ ઓછવનો દીન આજેરે; તેથી વાજીંત્ર રૂડાં વાજેરે;
જયમ ગગનમાં મેઘજ ગાજે.—આવો બેની.
આપો તાલી અતી ઉમંગેરે; જેથી રાગ ચડે પુર રંગેરે;
તો આનંદ માશે ન અંગે.—આવો બેની.
પગ મુકી તાલથી ચાલોરે; પુર રાગના રંગમાં મહાલોરે;
મૃગ પેરે ફરી લીયો ઢાળો.—આવો બેની. (સાહેલીઓ જાય છે.)

સદેવંત—(સાવલીંગાને અટકાવીને.)

(એરકોમે તેરે કોહેગમ—એ રાહ.)

પટ ઘુંઘટનો ખોલ તું, ઘુંઘટડે મુજ મન વસ્યું,
ચંદ્રવદની ખોલ તું નેત્ર કટાક્ષે મન ફસ્યું—ટેક.
વરણવ તારો સાંભળી ઘાયલ મન થયું તણી,
રખડી થાક્યો શેહેરમાં જોઇ પ્રીયાને મન હસ્યું.-પટ ઘુંઘટ.

સાવલીંગા— [કયા ખોફેત દીનસે અરે સનમ—એ રાહ.]

કેમ ખોલું પ્રીતમ ઘુંઘટો, કેટલાક ઘુંઘટે ખુવાર થયાં,
ખોઈ સુદ્ધબુદ્ધ શરીરની મુજ, નેત્રે હાલ હવાલ થયાં—ટેક.
હું રંક જાત વણીકની, તમે કુંવર મોટા રાજના,
શું લાભ ખોલે ઘુંઘટો, મુજ મુખ જોય સાંજના.—કેમ.

સદેવંત—વચન આપું તુજને તુજવિના કો પરણું નહીં,
જો ના કહીશ તું મુજને તો કટાર ખાઈ મરૂં અહીં.

સાવ.—અકળાઇને તમે એટલા નહી થાઓ વશ બહુ રીસને,
કુરબાન તુજપરથી કરૂં કંઇ વણીક લાખ દસ વીસને કેમ.
ઉમેદ હોય જો તુજને વરવા તણી મને વાલમાં,
ફરી બેસ ભણવા સાથ મારી આવીને નિશાળમાં.—કેમ.

સદેવંત— [બેદાદ મુજે યાદ હે વલાહ તુમારી—એ રાહ.]

સુંદરી થાયો આધીન મરજીને તારી;
અનેક સંકટ સહીને પણ કરીશ તને મારી.—ટેક.
પિતા જો મારો કે તારો લગ્નમાં નાખે વીઘન;
હજારો વીઘન વીતે પણ ન મુકું વીસારી.—સુંદરી,

સાવલીંગા— [કલ્યાણ રાગની સાખી.]

પ્રીતમ તારી પ્રીત ન વરણી જાય,
લગ્ન આપણાં ગુપ્ત રીતે બને એવો કરવો ઉપાય.—ટેક.
નિશાળે પંડ્યા તણી, કરીએ છાના લગન,
મોજ કરો મન માનતી, પછી થઇને મગન.—પ્રીતમ.
વખત થયો મુજને ઘણો, તેથી જાઉં હું હાલ,
વાલમ વેહેલા આવજો પ્રીતેથી નિશાળ.—પ્રીતમ.

સદેવંત—પ્યારી ઇચ્છા તુજતણી, પૂરણ કરવા કાજ,
બેશીશ હું નિશાળમાં, છોડી પાટ ને રાજ.—પ્રીતમ.

પ્રવેશ ૪ થો. (એક નિશાળ.)

(છોકરાઓ નિશાળમાં બેઠેલા દેખાય છે, કેટલાક રમે છે, કેટલાક વાંચે છે, એવામાં સાવલીંગા પ્રવેશ કરે છે.)

સાવલીંગા—(સ્વગત) રાગ સોરઠ.

[મારૂજી ચાંદની રાત—એ રાહ.]

પ્રીતમજી કેમ લાગી બહુ વાર, આવને વેગે હૈયાના હાર.—ટેક
આપે કહ્યું તું પ્રીતે એવું મુજને, "પ્યારી વેહેલી આવજે નિશાળ" પ્રી.
આપવિના આવી ઉભીછું એકલી, કરૂં જેમ બપૈયો પોકાર.—પ્રી.
જળવિના જેમ મચ્છ ન જીવે, તેમ તુજવિના હું આ વાર.—પ્રી.

[મોહનરસીયા આવે બગીચામે—એ રાહ.]

પ્રીતમવિના કેવી શોભે પ્યારી, ચંદ્રવિના જેવી રાતડલી.—ટેક.
નેહે લગાડી પેહેલાં પ્રીતની, પછે ન કરવી ઘાતડલી.—પ્રીતમ.

હું તો જીવું છું આપ આધારે, તજીને મારી જાતડલી.—પ્રીતમ.
માટે રસીલા આવીને જલદી, પાળ તું તારી વાતડલી.—પ્રીતમ.

(છોકરાઓ ગાય છે.

[કંગનવા મોરા કરસે સરક ગયોરે—એ રાહ.]

બધા સાથે—છોકરાઓ આવો છાપ કાટે રમીએ આજેરે.
૧ છોકરો—મેહેતાજી ગયા છે બાહારે.
૨ છોકરો—બહુ મજા પડશે ત્યારે.
બધા સાથે—છોકરાઓ આવો છાપ કાટે રમીએ આજેરે.
વડો નિશાળીઓ—મેહેતાજી જો આવેરે, સોટીથી ફટકાવેરે.
૧ છોકરો—બીકણનો તું છે કાકો,
૨ છોકરો—નહીં અમ જેવો તું પાકો.
૧ તથા ૨ છોકરો—ધીસો એને બાડ આડી દમવા કાજેરે. છો.

(વડાને મારે છે.)

૩ તથા ૪ છોકરો—(વચમાં પડીને,)—બસ બસ માર્યો છે બહુરે,
૧ છોકરો—ઠીકજ એ થયું સહુરે,
વડો નિશાળીઓ—મેહેતાજીને સંધું કહીશ,
૨ છોકરો—તો શીક્ષા તુજને દઇશ. (મેહેતાજી પ્રવેશ કરે છે.)
મેહેતાજી—માટે સોટીની સખ્ત તુજને શીક્ષા છાજેરે.—છો.
મેહેતાજી— (ઇન્દ્રસભાનો રાગ.)

ઉઠોને છોકરાઓ જલદી આળશુ ન થાઓ,
શીખ્યા હોય જે કાલનો તે પાઠ કરી જાઓ.

છોકરા—એકડે એક મેહેતાજીની ટેક દોડીયા ઉપર સાચી
ન આપે તો કાચી.

મેહેતાજી—મુક્યો તું આ વાર સોટી, મારૂં હું બે ચાર, (મારે છે.)
વડા નિશાળીઆ બોલ તને, કેમ લાગી બહુ વાર;
છોકરાઓ—સાંભળો મેહેતાજી તમને, કહું છું સાચી વાત,
તેડવા ગયો તો આ છોકરાને, મારી મુજને લાત.
મેહેતાજી—બોલ લુચ્યા છોકરા તેં, કેમ મારી એને લાત;
પગ અંગુઠા પકડીને, ઉભો રે' મીનીટ સાત.
છોકરો—દાદી મારી મરી ગઇ, તેથી ગયો મશાણ;
ગોટી રમતાં એને દીઠો એ ચાડીઆ જે જાણ.
મેહેતાજી—નિશાળ તુજને સોંપીને, ગયો તો હું બહાર;
પછવાડેથી મસ્તી કીધી, ઉઠ બેસ કર હજાર.
છોકરો—મરી ગયો મેહેતાજી, ઉઠ બેસ કર હજાર;
માટે હવે રજા આપો, લગાડો ન વાર.

(સદેવંત પ્રવેશ કરેછે.)

સદેવંત—(સ્વગત)

[ગરહુમને દીલ સનમકું દીયા—એ રાહ.]

સત્વર આવી બેઠી છે હ્યાં સુંદર મુજ પ્રિયા,
આપ્યું તે વચન પાળી કરવા લગ્નની ક્રિયા.—ટેક.
ગુરૂને મેં મોકલ્યો છે સામગ્રી લેવા,
ગાંધર્વ લગ્ન કરવાં છે, આજે નિશાળમાં.—સત્વર.
કાર્ય મારૂં પુરૂં કરવા કરૂં એક ઉપાય,
યુક્તિએ કાહાડું સર્વને, એકે ન રહે હ્યાં.—સત્વર.

સદેવંત—(મેહેતાજીને)— રાગ હોરી.

[ફાગનકે દીન ચાર સખોરી—એ રાહ.]

આજ સીધું દેવાને કાજ, ગુરૂજી માતાએ મારી બોલાવ્યાછે પ્રીતે.ટેક

વ્રત ચાંદ્રાએણ ઉજવ્યું તેથી, ઘોડો દેવો સહિત સાજ.—ગુરૂજી.
વેગે મોકલજો એવું કહ્યું મુજને, માટે પોહોચોને મહારાજ.—ગુ.

મેહેતાજી— [રાત ન સારી આઇ નીંદ—એ રાહ.]

જાઊંછું કુંવરજી હું જલદી તમારે ઘેર,
મસ્તી ન કરે છોકરા સંભાળજો તે પેર (જાય છે.)

સદેવંત—સાંભળો છોકરાઓ તમને ખુશી કરવા કાજ,
ઇચ્છું એવું મન થકી કે, છુટી આપું આજ.
બ્હીક તમે ન રાખશો, મેહેતાજીની લગાર,
જે કેહેશે એ તમને તેનો, જવાબ હું દેનાર.

(છોકરાઓ જાય છે.)

સાવલીંગા— (સદેવંતની પાસે આવીને.)

[શાદીએ જુલ્વએ ગુલફામ મુબારક હોવે —એ રાહ.]

હતી ઉમેદ મન વિષે, તે પુરી કીધી ઇશ્વરે,
દરશન વિના પ્રીતમ તારા, દિલડું તો ઝુરી મરે.—ટેક.
અંતરમાં છે તલખના સદેવંત તારા નામની,
પરણું સાથે તારી જો, હઇડું મારૂ તો ઠરે.—હતી.
વાલમ તમે કહ્યું હતું, હું તેડી લાવીશ ગોરને,
કરશું લગ્ન નિશાળમાં ધરી પ્રેમ અંતરે.—હતી.
હજી ન ગોર આવીઆ, વખ્ત નિકળો ગયો ઘણો,
આવી કોઇ દેખશે તો, અર્થ એક નહીં સરે.—હતી.

સદેવંત—ધીરજ તું ધર મનમાં જરા, ગોર હમણા આવશે,
વીધી ગાંધર્વ લગ્નની, પરણવશે જલદી ખરે.—હતી.

(એક કાણીઓ નિશાળીઓ પ્રવેશ કરે છે.)

સાવલીંગા—કાંણીઓ આવે છે લુચ્ચો, વાત કરશે ગુરૂ કને;
એતે પિતા જો માહેરા, તો લગ્નમાં વિઘ્ન પડે.—હતી.
(સદેવંત કાંણીઆને મારે છે; કાંણીઓ નાસો જાય છે; સદેવંત તેની પાછલ જાય છે; સાવલીંગા નિરાશ થઇ પોતાના ઘેર જાય છે.)

પ્રવેશ ૫ મો. (સદેવંતનો મેહેલ.)

સદેવંત—(ઉદાસ થઇને.) બેત.

ઓ દેવ! ઓ દૈવ! શું કહું તુજને,
શું પ્રીયા વિયોગે રખડાવીશ મુજને.
મુજને દુખી કરવા શું માંડ્યો છે ઇલાજ,
ત્યારે બોલ, તેં શા માટે આપ્યું મોટું રાજ.
એવો અપરાધ મેં શો કીધો તારો,
પાડેછ વછોવો મુજ પ્રીયાથી મારો.
ખરા અંતઃકરણથી હું ચાહું છું જેને,
ભણીકણુ વાણીઆઓ શું લઇ જશે તેને.
ઓ દયાળુ દાતાર આ કેવો તારો ન્યાય,
કરતાં દુખી અમને નથી આવતી દયા.
કાલેજ પરણનાર હતી સાથે મારી,
તેને શું પરણશે કંજુશ વેપારી.
સાવલીંગા, સાવલીંગા, તુજવિનાં ફરવું,
હજાર ઘણું સારૂં છે તેથી મરવું.

(એક દાસ કાગળ આપી જાય છે.)

શું હશે એમાં? કેમ લાવી હ્યાં?

શું મુજ પ્રિયાની લખેલી આ પ્રેમ પત્રીકા ?
ઓ ઉમેદ, ઉમેદ, તું બચાવેછે ઉમેદ !
વાંચું આ કાગળ કે પામું કાઇ ભેદ. (વાંચે છે.)

રાગ હોરી.

પ્રીતમ વેહેલા આવજો રાતે, માતાનો મંદીર સાર.—ટેક.
આપ વિયોગે ઝુરી હું મરૂં છું, નહી કોઇ બચાવનાર;
તેથી અરજ સુણી તું દાસીની, મળવાને થાજે તૈયાર.—પ્રીતમ.
મુજ પિતાને જાહેર થયું સર્વે, ખીના બની જે નીશાળ;
કાંણીએ કાળ મુએ કહી દીધું, વીતી આપણી સાર.—પ્રીતમ.
સંધ્યાંકાળે સાથે લઇને સામગ્રી, ગાંધર્વ લગનની સાર;
ફેરા ફરી લેશું આપણે એકલા, પછે ન ચિંતા લગાર.—પ્રીતમ.
(વાચ્યાં પછી.)

[શુભ લાગ રહો તોરે આઠ પહર—એ રાહ.]
તુજ કારણ હું પ્રીય આવું તહીં,
ફરૂં જોગી થઇ જો મળે તું નહીં.—ટેક.
કરી લગ્ન તીઆં આજ આપણનાં,
પછી પાનજ પ્રીતીનું કરવું સહી.—તુજ.
છે ઉમેદ પ્રિયાને જે મળવા તણી,
પ્રભુ પાર ઉતાર તે સહાય થઇ.—તુજ.

પ્રવેશ ૬ ઠો. (ગામનું પાદર.)

(સાવલીંગા માતાની પુજા કરવા જાય છે.)

સાવલીંગા—[હમકુ છાંડ ચલે બન માધુ.—એ રાહ.]
પ્રીતમજીને મારે મળવાને જાવું, મન આનંદિત કરવાનેરે.—ટેક.

ઘણારે દિવસના નેત્ર વિયોગીને, દરશનનું પાપ કરવાનેરે;
મનરે મોહનથી મારાં લગ્નરે આજે, હેતેથી આદરવાનેરે.—પ્રીત.
સહાય પ્રભુ આજ કરજે અમારી, અદકા વીઘન નડે અમનેરે;
તેથી તું તારીને આજે દયાળુ, અર્થ દેજે અમ સરવેનેરે.—પ્રીત.
માત પિતા થયા વેરી અમારાં, લગ્ન ખુશીથી ન કરવા દિયેરે.
પોતાને ગમે તેની સાથે પરણાવે, જન્મસુધી નાખે દુઃખ દરિયેરે-પ્રી.
લાભ ન જુવે પુત્ર કે પુત્રીનો, નામ ને પૈસામાં જઇને મરેરે;
બુઢો, કાણો, હોય લુલો કે લંગડો, ખીસાં પોતાનાં ભરવાનેરે.-પ્રીત.
તેવી વિપત આવી પડી મુજ ઉપરે, અણગમતાથી વરવાનેરે;
મુજ મન માન્યું સદેવંત સાથે, લગ્ન હેતેથી કરવાનારે.—પ્રીતમજી.
તેથી મેં નિશ્ચે કીધો મરવાનો, દાસીએ ન દીધી મરવાનેરે;
મુજરે વેશ રૂપાશાને તે પરણી, સુખણી મુજને કરવાને રે.—પ્રીત.

(જાય છે.)

પ્રવેશ ૭ મો. (માતાનું મંદીર.)

(સદેવંત આવી ધુંટણભર બેસીને માતાની પ્રાર્થના કરે છે.)

સદેવંત—[ગુલ ચમનમે બોછુ છુપા બડા ઝેરા હુવે—એ રાહ.]

કરી પ્રાર્થના માગું તુજ પાસ માતાજી આજે;
થાય મુજ પ્રિયાથી મેલાપ સહાય તું થાજે.
સહ્યું ઘણા દિવસથી દુઃખ વિયોગનું ભારી;
બળી છાતી થઇ છે રાખ કામજ્વરે કારી.
કરીએ તૈયારી કરવા જયારે લગ્ન;
અણચિંતવ્યું તેમાંહી આવી પડે વિઘ્ન.

તેથી મેહેર કરી, ઓ માત પૂર હવે આશા,
જશે હવે તો જીવ થાય જો નિરાશા.

(અંદરથી દરવાજો બંધ કરી સુઇ જાય છે. સાવલીંગા પ્રવેશ કરી
મંદિરના દ્વાર ઠોકે છે, પણ કોઇ જવાબ આપતું નથી એટલે)

સાવલીંગા—[મોહોલે પધારો મહારાજ માણીગર મોહોલે પધારો.—એ રાહ.]

વેહેલા ઉઘાડો ને દ્વાર, સદેવંત વેહેલા ઉઘાડો,
એકલી બીહું છું હું બહાર, સદેવંત વેહેલા ઉઘાડો;
માટે લગાડો ન વાર, સદેવંત વેહેલા ઉઘાડો.—ટેક.
છે મનથી તું જ મશકરી, જીવજ મારો જાય;
ઉભી રહું ત્યાં એકલી, તેમ તેમ હૃદય ચીરાય.—સદેવંત.
માત, પિતા મેં પર હર્યા, તજી નાત ને જાત;
તમ અર્થે બની ઘેલડી, આવી માંજમ રાત.—સદેવંત.
હવે હદ થઇ વાલમાં, દરશણ ઝટ દ્યો આપ;
શક્તિ સહન કરવા નથી, તમ વિયોગનો તાપ.—સદેવંત.

(આસપાસ કોઇ નજરે પડતું નથી, તેથી દેવલની ઉપરના
ભાગેથી અંદર દાખલ થાય છે. બારણું ઉઘાડી નાખે છે.
સદેવંતને નિદ્રાવશ જોઇ તેને જગાડવાની તજવીજ કરેછે,
પણ તે જયારે જાગ્યો નહી ત્યારે નિરાશ થઇ સદેવંતનું
મસ્તક પોતાનાં ખોળામાં લઇ, માતાની સ્તુતિ કરે છે.)

સાવલીંગા— લલીત છંદ.

અરર અંબીકા માત માહરી, હરખની ભરી આવિતા ખરી,
ક્યમ નિરાશ તેં મુજને કરી, દિનશિશુ દયા ચીત્તના ધરી;
પ્રિતમ ઘોર ઊંઘે અહીં પડયો, પ્રિય વિયોગ તો કર્મમાં જડયો,
જગવતાં નહી જાગતો જરી, દુખણી માવડી થૂ મને કરી.
(સદેવંતને.)

પ્રિતમ દાસિથી શું રિસાવિઆ ઉદક નેણમાં નાથ આવિઆ,
હૃદય તો બળે છે વિયોગથી, નિરખ દાસિને પ્રીય પ્રેમથી.

[મને લંપટને લાગો રબ નામ નામની—એ રાહ.]

હું જાઉં તજી પ્યારા, મુંજ પ્રાણ હ્યાંરે;
મુંજ પ્રાણ હ્યાંરે, મુજ પ્રાણ હ્યાંરે—ટેક.
કાલે જવું જોઇયે, સાસરે મારે;
તેથી વેગે વાંચી પ્યારા, આવ ત્યારે.—હું જાઉં.

(તેનો હથેલીમાં કાંઇ લખી, નિરાશ થઇને જાય છે. સદેવંત જાગે છે, અને સાવલીંગાને જોઇ નહી એટલે.)

સદેવંત— બેત.

પ્રિયા પ્રિયા, તું કેમ આવી નહીં,
વ્યોગથી તારા બળી મરૂં હું અહીં.
કેમ ભુલી તું તારૂં આપેલું વચન,
બળી, બળી રાખ થાય છે મારૂં તન.
ક્યાં શોધું, ક્યા દેખું, મુજ મનને જીતનાર;
દેખાવ દે, દેખાવ, નહીં તો મરીશ આ વાર.

(અકસ્માત પોતાના હાથઉપર નજર પડે છે.)

અરે ! કોણે લખી ભર્યોછ મારો હાથ,
શું પ્રિયાએ આવી કીધોછ વસોપાત ? (વાંચે છે.)
"સદેવંત, સદેવંત, તુંજ પાસ આવી હું,
જગાડ્યો ઘણો પણ જાગ્યો નહીં તું.
જેવી ઉમેદથી આવી 'તી તુજ પાસ,
તેવીજ જતી વખતે થઇ છું નિરાશ.
લગ્ન જે સાથે હતાં મારાં થનાર,

તે સાથે મેં પરણાવી એક દાસી હુશીઆર.
તો પણ જવું જોઇશે સાસરે કાલે,
નાઉમેદ દુઃખી દિલ, પ્રુરે હવાલે.
જોઇશ હું જરૂર એક માસ તારી વાટ,
નહીં આવશે જો તું તો કરીશ આપઘાત."

(વાંચી રહ્યા પછી જુસ્સામાં.)

એ ગાંધી એ ગાંધી, આપી ગોળી કેવી બસ,
માગી મેં જાગરણની, તો કર્યો નિદ્રાવશ.
હા ! ઉમેદ હતી કરવા પ્રિયાથી મુલાકાત,
તેમાંથી પાડી વછ્યો કીધો મારો ઘાત.
એ સાવલીંગા, સાવલીંગા, ન આપું તુજને છેહ,
મેળવીશ તુજને હું, કે પાડીશ મારી દેહ.

(જોગી થઇને તેની શોધમાં જાય છે.)

પ્રવેશ ૮ મો. (જંગલ.)

સદેવંત— (જોગીને વેશે ફરે છે.)

[મત કર માન ગુમાન—એ રાહ.]

પ્રભુ કર મારી સહાય, પ્રીયાવિના દુઃખી ખરો હું—ટેક.
કામરે જ્વરથી બળી હું મરૂં છું માટે મેળવ મુજ નારરે.—પ્રીયા.
પાપ જો પૂર્વે કીધાં હોય મેં તેથી તું મુજને ઉગારરે—પ્રીયા.
જંગલે જંગલ ફરી બહુ થાકયો, કંઇ ન મળ્યા સમાચારરે—પ્રીયા.

(જવા માંડે છે, પણ તે ઠેકાણે બે રસ્તા જોઇ ઊભો રહે છે; એટલામાં
એક મોટા પથ્થરઉપર કંઇ લખેલું નજરે પડે છે, તે વાંચે છે.)

બેત.

"ડાબો માર્ગ છોડી, જમણે આવો સાર,
લખ્યા પ્રમાણે આવવે નિશ્ચે મળશે નાર.
આવશે એજ રસ્તે પારાસુર ગામ,
જયાં આવવાથી પુરી થશે તારી હામ." (વાંચ્યાં બાદ.)
ખચીત, ખચીત, આ અક્ષર સાવલીંગાના છે;
જરૂર, જરૂર જાઊં હવે એજ રસ્તે. (જાય છે.)

પ્રવેશ ૯મો. (નદીકિનારે પારાસુર ગામનું પાદર.)

(સદેવંતના હાથમાં લખેલું છે તેથી પશુપ્રમાણે નદીમાં મોં બોળીને પાણી પીએ છે, એટલામાં સાવલીંગાની દાસી પાણી ભરવા આવે છે અને સદેવંતને એ પ્રમાણે પાણી પીતો જોઇને.)

દાસી—(સ્વગત) [અરે લાલદેવ ઇસ તરફ જલદી આ—એ રાહ.]

અરે આ અજબ જેવી દીસે છે વાત,
પીએ પાણી મોઢે ન બોળે એ હાથ;
જઇ પાસ તેને પુછું વાત એ,
શા માટે પાણી પીએ એમ તે.

(સદેવંતને) અરે! ઓ જોગી તું દિવાનો થયો,
કે પાણી પણ પીતા તું, ભૂલી ગયો;
કરીને કૃપા વાત સાચી તું કેહે,
શા માટે તું જોગીને વેશે ફરે?

સદેવંત—હું પુછું તને ઓ ભલી બાઈ વાત,

સાચે સાચું કહી દે સુંદરી ખરે ખાત;
ફરે છે કોની આણ આ નગ્રમાં,
સુખી કે દુઃખી કોણ વસે છે ત્યાં ?

દાસી— [ખલકનારે ખુદા ખાવીંદ—એ રાહ.]

વીરમદે રાજ કરે છે ત્યાં, સર્વમાં દુઃખી સાવલીંગા;
હું દાસી ઘર તણી એના, તેથી જાણું છું એ ખીના.

સદેવંત—અરે બાઇ કરી કૃપા, ખબર કેહે સાવલીંગાને જા;
સદેવંત વેશ જોગીને, કારણ તારેજ આવે છે.

દાસી— ચાલો સાથે તમો મારી, ચિંતા મનથી વીસારી;
મેલાવું સાવલીંગાથી હું, તને જે છે અતી પ્યારી.

(બંને જાય છે.)

પ્રવેશ ૧૦ મો. (સાવલીંગાનો મેહેલ.)

સાવલીંગા—(ઉદાસ થઇને એકલી.)

[સુધીઆણી ફલ જાણી નરનારી ભણોરે—એ રાહ.]

દયા આણી દીલજાની, તમો આવી મળોરે;
પ્રીયા દુઃખી છે તમારી—મળો દયા.
આપ વીયોગે બળી હું મરૂં છું;
તેથી તમો જલદી આવી મને સ્હાય કરોરે.—પ્રીયા દુખી

[સઇયાં કે ચીત્ર બીન પ્રીતમ પ્યારે—એ રાહ.]

પ્રીતમ વીયોગે ઝુરી મરૂં હું, મળવું મન લલચાવેરે—ટેક.
મધ્ય મધ્ય રાત્રે હું ઝબકી ઉઠું, નયને નીંદ્રા ન આવેરે;

વેરી નેત્ર નથી ભિગા મળતા, સ્વપને પીયુ દરશાવેરે—પ્રી.
ઇશ્વર પાંખ આપે જો મુજને, ફરૂં ન હાલે આવેરે;
પોંહોંચું પલકમાં પ્રીતમ પાસે, હેતે હૈયે લગાવેરે.—પ્રી.

(સદેવંત પ્રવેશ કરે છે અને સાવલીંગાને જોઇ આનંદથી તેણીને ભેટવા જાય છે, એટલામાં રૂપાસા આવી પોંહોચે છે.)

રૂપાસા—(સાવલીંગાને) બેત.

સખુર, ઓ નીર્લજ, કરેછ શું એ કામ,
પત્ની થઇને મારી, બોળેછ મારૂં નામ.
(સદેવંતને) ધાસ્તી નથી દુષ્ટ, શું કોઇની લગાર ?
ચખાડું સ્વાદ તને, જલદી આ વાર,
(સીપાઇઓને) સીપાઇઓ મારા આવો, જલદી તમે અહીં,
બાંધી એને (મુસ્કે) જાઓ, રાજાપાસ લઇ.

(લઇ જાય છે.)

પ્રવેશ ૧૧ મો. (રાજસભા.)

(વીરમદેરાજા રાજ્યાસનઉપર બેઠેલા છે. પ્રધાન, વજીર, કોટવાલ વગેરે દરબારીઓ તથા રૂપાસા શેઠ પણ હાજર છે. સીપાઈઓ સદેવંતના હાથમાં બેડી નાંખી તેને કેદી કરીને લેઇ આવે છે.)

રૂપાસા—(રાજાને.)

[અરે લાલદેવ યે તુને કયા કિયા—એ રાહ.]

અરે રાજાજી હું કરૂં છું પ્રણામ, ખરે એક માઠું આવી પડ્યું કામ;
પરણ્યોછું હું પત્ની એક સાવલીંગા, જતો'તો તેનાં ઘરમાં જોગીડાઆ.

મારાં ઘરમાં તે શા માટે ગયો, કરે જો અપરાધી તો શીક્ષાજ દ્યો.

વીરમદેરાજા— અરે જોગી તું જલદી કેહે સાચી વાત;
ખોટું કહીશ તો થશે તારી ઘાત.
જરા તારા મનમાં તું બીતો ન લ્યાં;
સાચા તરફનો થશે મારો ન્યાય.

(સદેવંત રાજા વીરમદે આગળ ઘુંટણભર બેસે.)

સદેવંત— [કહું કયા કુછકકા સતાયા હું મેં—એ રાહ.]
કહું શું નશીબે દુખીઓ કીધો છે,
બેબ પ્રીયાને વીયોગે લીધો છે.—ટેક.
હતી જે પ્રીયા ગામમાં પાસ મારી;
લાવી એણે મુજને જખમી કીધો છે.—કહું.
હતું જેનું દીલ પરણવાં સાથ મારી,
લઇ આવી એણે કીધી દુખઆરી.—કહું.
પીતાએ તેના એમ કહ્યું સાવલીંગાને,
પરણવું જોશે તારે રૂપાસાને.—કહું.
નહી ચાલ્યું કંઇ સાવલીંગાનું ત્યાં જ્યારે,
મરવાનો નીશ્ચયે એણે કીધો ત્યારે.—કહું.
કહ્યું આવીને દાસીએ તેવે ત્યારે,
હું પરણું રૂપાસાને વેશે તમારે.—કહું.
બચાવી રૂડી દાસીએ પ્યારી મારી,
હજી તે મુજ અર્થે રહી છે કુંવારી.—કહું.
કરીને કૃપા મુજપરે સાવલીંગાને,
કરીદે હવાલે હવે જલદી મારે.—કહું.

રૂપાસા— (ગરહુમને હીલ સનમકુ દીથા—એ રાહ.)

સુણો રાજાજી જોગી એ કરે છે ખોટી વાત.-ટેક.
કરે છે ખોટી વાત રાજા, કરે છે ખોટી વાત;
હજારોના દેખતાં પરણ્યો હું, સાવલીંગાની સાથ.—સુણો.
જો મરજી હોય તમારી, કરવા ખરેખાત;
તેડાવું હું દાસી મારી, કહેશે સાચી વાત.—સુણો.

વીરમદેરાજા.—(સીપાઇને) [અરે લાલદેવ ઈસતરાકે કલામ.—એ રાહ.]

સોપાઇ તું જલદીથી દોડીને જા,
દાસીને સાવલીંગાની લાવ આં.

(સદેવંતને) ભલા મરદ તું જલદી કેહે સાચી વાત,
શુર ક્ષત્રી જેવી દીસે તારી જાત.

(સદેવંત રાજાના હાથમાં એક કાગળનો લખોટો આપે છે જે તે વાંચતાંજ તરતજ આનંદમાં આવી સદેવંતને ભેટી પડે છે.)

વીરમદેરાજા—(રૂપાસાને) [ઉપર પ્રમાણે રાહ.]

અરે આ દગાખોર, પાપી, ચંડાલ,
મુજ ભાણેજના કેવા કીધા તેં હાલ.

(પ્રધાનને) શાણા પ્રધાન જલ્દી કરો એક કાજ,
પેહેરાવો સદેવંતને સોનેરી સાજ. (બંને જાય છે.)

વીરમદેરાજા—(રૂપસાને) [ઉપર પ્રમાણે રાહ.]

જો ઠરશે નહી પરણી સાથે તારી,
લગ્ન આજે કરી આપીશ ફરી.
હશે જેની સાથે ખરી એની પ્રીત,
પર્ણાવીશ હું તેની સાથે ખચીત.

(સોપાઈ દાસીસહિત પ્રવેશ કરે છે.)

વીરમદેરાજા—દાસીને)

[મોરી ગઇઆ લચક લચક ચલત મોહન આવે—એ રાહ.]

સયાણી દાસી સાચું બોલંતા, સુખણી તું તો થાય.—ટેક.
બીક રાખંતા, ખોટું ભાખંતાં જીવ તારો જાય.—દાસી.
કોણ પરણી રૂપાસાને કહી દે ને મુજ પાસ.—દાસી.

દાસી— [સાડેતીન પઇસે શેર મછલી ના બેચુંગી—એ રાહ.]

રાજા વાત કહું છું સાચી, પરણ્યો સાથ મારી એ,
પરણ્યો સાથ મારી એ, પરણ્યો સાથ મારી એ.—ટેક.
લગ્ન તો મારાં થયા આ રૂપાસાની સાથ;
ચોરી ફેરા ચાર ફર્યા છે, મેળવી મુજસું હાથ.—રાજા.
સાવલીંગાએ સાથે વરવા, કરતી 'તી નીજ ઘાત;
જીવ બચાવવા બાઇતણો, મુજ બદલે દીધો હાથ.—રાજા.

રાજા— બોલ એ રૂપાસા, તને પુછું ખરેખાત;
પરણ્યો છે તું આની સાથે, કે નહી કેહે તે વાત.

દાસી —રાજા વાત કહું છું સાચી, પરણ્યો સાથ મારી એ.

રૂપાસા—લગ્ન કીયા કરતી વખતે, ખબર પડે તે કેમ;
ઘુંઘટ તાણી પડએ બેસે, કેમ પડે નજરે.

દાસી — રાજા વાત કહું છું સાચી, પરણ્યો સાથ મારી એ.

રાજા— ખાતરી મારી થઇ ચુકી, તું પરણ્યો દાસી સાથ;
ચેન કરો દાસીની સાથે, સાવલીગા નહી મળે.

દાસી —રાજા વાત કહું છું સાચી, પરણ્યો સાથ મારી એ,

રાજા—દાસી, વેહેલી જઇને સાવલીંગાને તેડી લાવ;
પરણાવું હું મારે હાથે, આજ સદેવંતને.

દાસી—રાજા, ખુશી થઇ હું બહુ, આખર થઇ એની ફતે.

(પ્રધાન તથા સદેવંત આવે છે.)

રૂપાસા—(સદેવંતને) [તુજે કે શોખ મીલનેકા—એ રાહ.]

ખબર નહી મુજને તારી, કે છે એ તુજ તણી પ્યારી,
અજાણે દુઃખ સહ્યું છે જે, ક્ષમા તેની મને કરજે.

(દાસી આવે છે.)

સદેવંત—મેહેનત લઇ દાસીએ ભારી, બચાવી મુજ તણી પ્યારી,
તેથી માની તું મારી વાત, પત્ની જાણીને દેજે હાથ.

(રૂપાસા અને દાસીનો હસ્તમેલાપ કરાવે છે, સદેવંત આવે છે, અને આનંદથી સદેવંતને ભેટે છે.)

સદેવંત [બળોઆ એસી મત બોલો—એ રાહ.]

તું મારી પ્યારી હવે થઇ મારી, તુજરે વિયોગે સહ્યું દુઃખ ભારી-ટેક
જોગીને વેશે ફર્યો હું જંગલમાં, સહ્યું સંકટ મેં રે ઘણું ત્યાં.-તું.

સાવલીંગા—થયેલી વાલમ વાત સર્વે વીસારી,
પ્રીતેથી મુજને કરી રાખ તારી.—તું મારી.

વીરમદેરાજા.— સદેવંતને સાવલીંગા સાથે હસ્તમેલાપ કરાવીને.)

[અરે લાલદેવ એ તુજ કયા હુવા—એ રાહ.]

ખુશીથી કરી આપું છું હું લગન, કરો મોજ નીર્ભે થઇ મન મગન.
પ્રભુ જોડું રાખે તમારૂં અમર, કરો રાજ નીતીથી પૃથ્વી ઉપર.
જુલમ કોઇપર નવ કરો કદાય, દુખીયા તણી સહાય કરવી સદાય.

સાવલીંગા—(સદેવંતને)

[ઘરસે યા કૌન ખોદાકે લીયે લાયા મુજકો—એ રાહ.]

મનમોહન કેવા બુરા તારા હાલ આ,
અગાઉ હતો તેથી થયો તું બેહાલ આ.

એવો બળાપો કીધો કેમ કારણ મારી તેં,
ઘડી એક મનથી ન નારી પ્રીયા વીસારી તેં.
હવે કર જોડી પ્રભુનો ઉપકાર માનું હું,
અંતે તેની કૃપાથી તુજને પ્યારા પામી હું.

સદેવંત—ખરા અંતઃકરણથી કહું છું પ્યારી વાત આ,
ચાલો સર્વે મળી કરીએ પ્રભુની પ્રાર્થના.

સદેવંત અને સાવલીંગા—(ઇશ્વર પ્રાર્થના.)

[છંદ ગોરા તારે ઓઢણે મેવાડોરે મલીન—એ રાહ.]

કરીયે પ્રભુજી પ્રાર્થના કે નામી તુજને શીશ.—ટેક.
દયા સીંધુ દીન બંધુ ભક્તનો દાતાર,
સાચે મને સેવે તેને, ઉતારે ભવ પારરે.—કરીયે.
ધ્યાન ધરે ભક્તિ કરે, ઇચ્છાથી મન માય,
જેવી જેની તેવી તેની, પુર્ણ કરે તું ત્યાંયરે.—કરીયે.
મહીમા તારો સચ્ચીદાનંદ, જીભે કહ્યો ન જાય,
મુજ અલ્પ મતીથી તારા, ગુણ કેમ ગવાયરે.—કરીયે.
તું માયાળુ, તું દયાળુ, તુજ કળા અપાર,
પાપીને તું દંડ કરે છે, ધરમીનો દાતારરે.—કરીયે.
વીયોગી પ્રીતમ પ્યારીનો, થયો છે મેળાપ,
સંકટ સહીને અંતે માળ્યા, એ તારો પ્રતાપરે.—કરીયે.

